

«Ο Καραβάς τιμά το λεμόνι»

25 Ιανουαρίου 2015

Χαιρετισμός Δημάρχου

Αγαπητή εκπρόσωπος του Υπουργού Γεωργίας και Περιβάλλοντος,
Έντιμοι κύριοι Βουλευτές,
Αγαπητοί συνάδελφοι δήμαρχοι της Κερύνειας και της Λαπήθου,
Αγαπητοί κοινοτάρχες,
Αγαπητέ φίλε πρόεδρε του Προσφυγικού Σωματείου «Ο Καραβάς»,
Αγαπητοί πρόεδροι του προσφυγικού Σωματείου «Η Λάπηθος»,
της Σχολικής Εφορείας Καραβά, της νεολαίας Καραβά,
Αγαπητοί τιμώμενοι,
Αγαπημένοι μου Καραβιώτες και Καραβιώτισσες και φίλοι του Καραβά,
Νέοι με καταγωγή τον Καραβά,

Η διοργάνωση της σημερινής μας εκδήλωσης, η οποία γίνεται μέσα από μια κοινή δράση του Δήμου και του προσφυγικού μας σωματείου, προσθέτει ακόμα ένα σημαντικό λιθαράκι στην προσπάθεια που καταβάλλουμε για να προβληθεί η ιστορία του τόπου μας και να αναδειχτεί ο χαρακτήρας της κοινωνίας του Καραβά με τους ανθρώπους της και όσα συνδέονται με την πρόοδο και την ευημερία της αξέχαστης κωμόπολής μας πριν το 1974. Τιμούμε σήμερα το τοπικό προϊόν του Καραβά, το λεμόνι. Μια ενότητα για την οποία υπάρχει μια ανεξάντλητη πηγή πληροφοριών με εικόνες και θύμισες για τις οποίες οι λέξεις είναι πολύ φτωχές να περιγράψουν.

Στο χαιρετισμό μου θα μοιραστώ μαζί σας μερικά κείμενα, τα οποία συνδέονται με την εκδήλωσή μας και φέρνουν στη μνήμη εικόνες μοναδικές. Αρχίζω με ένα σύντομο κείμενο του φίλου Δημάρχου της Κερύνειας, Γλαύκου Καριόλου, ο οποίος είναι μαζί μας και ο οποίος τόσο πολύ συγκινήθηκε από την πρόσκληση που του στείλαμε και μου απάντησε την ίδια μέρα ως εξής:

«Ευχαριστώ φίλε Γιάννη, πάρα πολύ για την ευγενική σας πρόσκληση για τη Συνεστίαση της 25ης το Γενάρη! Θα προσπαθήσω να είμαι μαζί σας, καθώς το σημαντικότερο στοιχείο στη ζωή του πατέρα μου μακαρίτη Ανδρέα Καριόλου, ίσως για τον ίδιο πιο σπουδαίας σημασίας ακόμη και από το αρχαίο καράβι που μας αποκάλυψε, ήταν το "περιβόλι του ουρανού" το οποίο ο ίδιος αγόρασε, φύτεψε και ήταν πολύ περήφανος στο 6 μίλι του Καραβά. Για μένα φυσικά ήταν κάτι σαν Σιβηρία τότε!!! Αφού από 10-11 χρόνων μόλις έκλειναν τα σχολεία για διακοπές του καλοκαιριού έπρεπε να ετοιμάζω το σάντουιτς να παίρνω στις 6 -7 το πρωί τον Τσέντα ή τον Καλλή από την Κερύνεια και να βρίσκομαι στο περιβόλι (κοντά στου συμμαθητή και αδελφικού φίλου Βάσου Δαμασκηνού το σπίτι) και να φροντίζω τις λεκάνες των λεμονόδενδρων, να ξεχορτίζω να κλαδεύω, κλπ ενώ μόλις μπόρεσα να φτάσω σε ηλικία που να ξεκινώ με την μανέλλα την πετρελαιομηχανή του λάκκου, προστέθηκε και το καθήκον του ποτίσματος!!!! Οπότεν αντιλαμβάνεστε πέρασαν πολλά χρόνια μέχρι να το εκτιμήσω και να το αγαπήσω και εγώ!! Είναι γι' αυτό που σε πολλές εκδηλώσεις του

Καραβά σήμερα προσπαθώ να ψελλίσω έστω το τραγούδι της Λεμονιάς του Καραβά χωρίς επιτυχία γιατί στα μισά είμαι αναγκασμένος να κρύψω το πρόσωπο και την συγκίνηση μου».

Ένα άλλο κείμενο, το οποίο δημοσιεύτηκε στις εκδόσεις του Σωματίου μας «ΚΑΡΑΒΑΣ» πρώτος τόμος, είναι του αξέχαστού μας πρώην δημοτικού συμβούλου, αείμνηστου Γιώργου Μαούρη, το οποίο στην τελευταία του παράγραφο αναφέρεται στην τιμιότητα και στην αλληλοστήριξη που είχαν οι Καραβιώτες μεταξύ τους. Αναφέρει στο κείμενό του:

«Σημειώνω με ξεχωριστή συγκίνηση μια σημαντική παρατήρηση, που φανερώνει την τιμιότητα αλλά και την εμπιστοσύνη που υπήρχε ανάμεσα στους συγχωριανούς μας. Από το Σεπτέμβρη που άρχιζε η εκκοπή των λεμονιών ως το Φλεβάρη που τέλειωνε, σ' όλα τα περιβόλια υπήρχαν σωροί από λεμόνια αξίας χιλιάδων λιρών έξω στο ύπαιθρο, που περίμεναν το ειδικό συνεργείο να τα παραλάβει και να τα στείλει στα συσκευαστήρια. Τα λεμόνια αυτά παρέμεναν εκεί για τέσσερις και πέντε μέρες χωρίς κανένας να τα φυλάει, αλλά και χωρίς κανένας ποτέ να τα πειράξει κι ας ήταν μίλια μακριά το κοντινότερο σπίτι.»

Και συνεχίζει στο κείμενό του με τον εξής επίλογο:

«Σήμερα οι Καραβιώτες βρίσκονται μακριά από τα καταπράσινα περβόλια τους, μακριά από τους λεμονοανθούς και τις εκκλησίες τους, που όλα μαζί παραμένουν ένα ξεχωριστό φωτεινό κομμάτι από τη ζωή τους. Στη σκέψη τους παραμένει άσβεστη η ελπίδα του γυρισμού με το χρέος να ξεπροβάλλει σε κάθε μας βήμα ότι αυτή τη γη δεν έχουμε το δικαίωμα να την ξεγράψουμε».

Είναι όλες αυτές οι παρακαταθήκες που μας άφησαν οι πρόγονοί μας και μας δίνουν τη δύναμη να συνεχίζουμε με αμείωτο ρυθμό την αποστολή μας. Δεν κουραζόμαστε όσα χρόνια και να περάσουν, όσες δυσκολίες και να βρούμε στο δρόμο μας.

Η διοργάνωση της σημερινής εκδήλωσης έγινε με πολλή αγάπη και περηφάνια για τον τόπο μας, με πολλή συγκίνηση και με τη συνδρομή πολλών ατόμων που συμμετείχαν στην οργανωτική επιτροπή. Ευχαριστώ όλους θερμά για τη συμβολή τους και για το αφοσιωμένο ενδιαφέρον τους. Όλοι μαζί προσφέρουμε, δημιουργούμε. Ευχαριστούμε τους νέους μας, οι οποίοι πάντοτε είναι δίπλα μας στις εκδηλώσεις μας. Κάνω ιδιαίτερη αναφορά στο Χορευτικό Συγκρότημα της Νεολαίας μας που μας κάνει περήφανους με τη συμμετοχή του σε πολλές εκδηλώσεις μας στην Κύπρο και στο εξωτερικό. Θα έχουμε δε, τη μεγάλη χαρά να τους παρακολουθήσουμε και να τους χειροκροτήσουμε στη συνέχεια του προγράμματος.

Ευχαριστώ την εκπρόσωπο του Υπουργού Γεωργίας και Περιβάλλοντος και συνδημότισσά μας, Ανδρούλλα Πολυδώρου Γεωργίου για την παρουσία της στην εκδήλωσή μας και για την ανάγνωση του χαιρετισμού εκ μέρους του κ. Υπουργού. Ευχαριστώ το φίλο συνάδελφο Δήμαρχο Λαπήθου για το δανεισμό γεωργικών εργαλείων και αντικειμένων σχετικά με τη λεμονοκαλλιέργεια. Ευχαριστούμε επίσης εκ μέρους όλων των μελών της οργανωτικής επιτροπής, το φίλο συνδημότη μας Σάββα Κοσιάρη για τη μεγάλη του προθυμία να παρουσιάσει το πρόγραμμα της εκδήλωσης και για την πολύ αξιόλογη και σημαντική στήριξη που προσφέρει όποτε του ζητηθεί στις δραστηριότητες του Δήμου και των σωματείων μας.

Εκφράζω επίσης τη μεγάλη μου συγκίνηση για την παρουσία όλων όσων θα τιμήσουμε στη συνέχεια, τα μέλη της ΣΕΛΕΚ, τους εμπόρους των λεμονιών, τους κοινοτάρχες των περιχώρων, καθώς και την οικογένεια του αγαπητού μας φίλου, αείμνηστου Σωτήρη Κονομή, τον οποίο επίσης θα τιμήσουμε. Το πιο μεγάλο ευχαριστώ ανήκει σε όλους εσάς που με τη μαζική σας παρουσία, μας δίνετε την ηθική στήριξη να συνεχίζουμε την αποστολή μας μέχρι να ανατείλουν καλύτερες μέρες για τον τόπο και τον Καραβά μας.

Κλείνω το χαιρετισμό μου με ένα κείμενο που βρήκα στο αρχείο μου. Το έγραψα το 1988, πριν 26 χρόνια περίπου, με αφορμή την ετήσια εκδήλωση του « Χορού του λεμονιού» που διοργανώνει ανελλιπώς κάθε χρόνο το προσφυγικό μας σωματείο. Το μοιράζομαι απόψε μαζί σας και το αφιερώνω στον πατέρα μου που για λόγους υγείας δεν είναι μαζί μας, καθώς και σε όλους τους Καραβιώτες που ασχολήθηκαν με τη λεμονοκαλλιέργεια στον Καραβά. Η αφιέρωση και η συγκίνηση γίνεται πιο δυνατή γιατί αύριο ο πατέρας μου Κώστας συμπληρώνει, τα 89 του χρόνια, 49 χρόνια χαράς και δημιουργίας στον καταπράσινο κάμπο του Καραβα και 40 χρόνια πικρής προσφυγιάς στη πόλη της Λεμεσού, με μια σημείωση ότι στην αυλή του σπιτιού του στον προσφυγικό συνοικισμό του Καψαλου έχει δυο λεμονιές Τις φύτεψε ο ίδιος όπως έχουν κάνει όλοι οι Καραβιώτες στις αυλές τους με τη σκέψη τους να γυροφέρνει στον αξέχαστο παράδεισο μας και να συντηρεί τον πόθο και την ελπίδα για επιστροφή .

«Κι εγώ πατέρα θα σου θυμίσω τις λεμονιές μας! Το ξέρω πόσο καμάρι τις είχες! Θα σου θυμίσω τις λεμονιές μας, έστω κι αν ξέρω πως θα σου ξεφύγει ένα δάκρυ πικρό που δεν θα μπορέσεις να το κρύψεις. Θα σου θυμίσω τον Κεφαλόβρυσσο και τις νύχτες που μας κρατούσαν συντροφιά τα άστρα και το φεγγάρι την ώρα που ποτίζαμε. Θα σου θυμίσω το σκάλισμα, το ξεχόρτισμα, που σε βοηθούσαμε, τα κλάδεμα, το ψέκασμα και εσύ μας έλεγες «Ο Σεπτέμβριος δεν θα αργήσει. Φέτος θα έχουμε καλή σοδιά από τα λεμόνια!». Και σκαρφαλώναμε στις λεμονιές και γεμίζαμε τα ζεμπύλια, τα κοφίνια και ο σωρός γινόταν μεγάλος κι η χαρά όλης της οικογένειας μεγάλη. Όμως φέτος δεν είχαμε σοδιά πατέρα! Το ξέρω! Οι λεμονιές μας ανθίζουν, αλλά τα λεμόνια μας δεν μπορέσαμε να τα μαζέψουμε. Ίσως τα μαζεύουν κάποιοι άλλοι...

Μην λυπηθείς πατέρα. Αυτή τη γη που αγάπησες τόσο πολύ και την πότισες με το παραπάνω με τον ιδρώτα σου, αυτή τη γη που μας χάρισε τόσα όμορφα παιδικά όνειρα, αυτή η γη έχει συντροφιά τις λεμονιές μας! Μην λυπηθείς, γιατί οι λεμονιές δεν έχουν πόδια για να φύγουν, φτερά για να πετάξουν! Οι λεμονιές μας πατέρα έχουν ρίζες βαθιές, που τις τρέφει με αγάπη η γη μας. Ναι, ανθίζουν οι λεμονιές μας και η μυρωδιά τους θυμίζει σ' αυτούς τους ξένους τη δική μας παρουσία, τα δικά σου χέρια πατέρα, τα χέρια όλων των συγχωριανών μας, που μια μέρα θα σφιχταγκαλιάσουν μαζί με τα παιδιά και τα εγγόνια σου, με χαρά και περηφάνια τον Καραβά μας και όλη τη σκλαβωμένη γη μας!».

Καλή δύναμη σε όλους.

Γιάννης Παπαϊωάννου
Δήμαρχος Καραβά